

ALBINA

NUMĂRUL 1022

ANUL 70
SERIA II
27 IULIE 1967
8 PAGINI
25 BANI

Revistă săptămînală a Așezămintelor culturale

Sesiunea Marii Adunări Naționale

Aspect din timpul lucrărilor sesiunii Marii Adunări Naționale

Marea sală a Palatului Republicii Socialiste România a găzduit, începînd din dimineața zilei de 24 iulie, lucrările celei de a VII-a sesiuni a celei de a V-a legislaturi a Marii Adunări Naționale. În centrul dezbaterilor actualei sesiuni s-a aflat activitatea internațională a României, problemele principale ale politicii externe a țării noastre.

Insemnătatea acestei sesiuni este marcată și de prezența, alături de deputați, a peste 2500 de invitați din rîndurile oamenilor muncii din întreaga țară — activiști de partid și de stat, conducători ai instituțiilor centrale și organizațiilor obștești, ai marilor întreprinderi, vechi militanți ai mișcării muncitorești din țara noastră, personalități ale vieții științifice și culturale, generali și ofițeri superiori, șefi ai cultelor, ziaristi.

Au asistat la lucrările sesiunii șefi ai misiunilor diplomatice acreditați în țara noastră, ca și persoane oficiale de peste hotare aflate în vizită în România, corespondenții permanenți ai presei străine la București precum și numeroși trimiși speciali ai unor mari agenții de presă, posturi de radio-televiziune și ziare din diferite țări, veniți la București pentru a asista la lucrările sesiunii.

În lojile oficiale au luat loc tovarășii Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Ion Gheorghe Maurer, Gheorghe Apostol, Alexandru Bîrlădeanu, Emil Bodnaraș, Alexandru Drăghici, Paul Niculescu-Mizil, Ilie Verdet, Maxim Berghianu, Petre Borilă, Constantin Drăgan, Gheorghe Rădulescu, Leonte Răutu, Vasile Vilcu, precum și membrii supleanți ai Comitetului Executiv și Secretarii C.C. al P.C.R., vicepreședintele Consiliului de Miniștri, membrii Consiliului de Stat.

Lucrările sesiunii au fost deschise de președintele Marii Adunări Naționale, tovarășul Ștefan Voitec.

Marea Adunare Națională a adoptat în unanimitate următoarea ordine de zi:

1. Verificarea legalității alegerii deputatului declarat ales în locul devenit vacant în circumscripția electorală nr. 11 Tileagd, regiunea Crișana.
2. Expunerea cu privire la politica partidului și guvernului în problemele internaționale actuale.
3. Proiect de lege privind judecarea de către tribunale a cererilor celor vătămați

(Continuare în pag. a 3-a)

Politica externă a partidului și guvernului nostru

Expunerea cu privire la politica partidului și guvernului în problemele internaționale actuale, prezentată la sesiunea Marii Adunări Naționale de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al P.C.R. a fost urmărită cu viu și deosebit interes. Participanții la sesiune și, prin intermediul radioului și televiziunii, milioane de cetățeni de pe întreg cuprinsul țării au luat cunoștință de activitatea internațională a României, de liniile directoare ale politicii noastre externe, politică izvorită — așa cum se arată chiar la începutul expunerii — din interesele vitale ale poporului român, ale progresului social și păcii în lume. Înfățișînd întregului popor această activitate, schimbările petrecute în lume, analizînd evenimentele ce au avut loc în viața internațională, transformările economice, sociale și naționale, raportul de forțe pe plan mondial, secretarul general al Comitetului Central al partidului nostru a arătat că desfășurarea vieții internaționale este determinată de lupta dintre forțele progresiste, antiimperialiste și forțele reacțiunii, ale imperialismului. Deosebit de semnificativă este sublinierea că: „Evenimentele, viața, au confirmat pe deplin aprecierile Congresului al IX-lea al partidului asupra situației internaționale, orientarea dată politicii externe a României”.

Pornind de la realitățile existente în toate compartimentele vieții internaționale contemporane, expunerea evidențiază că forțele mondiale ale socialismului au continuat să se dezvolte înregistrînd noi succese pe calea progresului economic și social. Acum, în pragul aniversării a 50 de ani de la Marea Revoluție Socialistă din Octom-

brie — eveniment epocal care a deschis era eliberării omului de exploatare și asuprire — socialismul cuprinde 14 state din Europa, Asia și America Latină. Sistemul socialist mondial înglobează o treime din populația planetei noastre și dă 40 la sută din producția industrială a lumii. „Victoriile dobîndite de țările socialiste în dezvoltarea lor materială și spirituală, uriașul lor potențial economic și politic, exercită o influență crescîndă asupra vieții internaționale, asupra luptei antiimperialiste, mișcării democratice și progresiste de pretutindeni”. Aceste realități ca și Mișcarea de eliberare națională a popoarelor împotriva dominației coloniale, lupta împotriva colonialismului și neocolonialismului a statelor care și-au cucerit de curînd independența și merg pe calea progresului economic și social, numeroasele acțiuni ale forțelor democratice și progresiste din țările capitaliste pentru apărarea libertăților și drepturilor cetățenești, pentru destinderea internațională, pentru pace și securitate pun cu putere în evidență faptul că forțele progresului, frontul antiimperialist sînt mai puternice decît forțele reacțiunii și imperialismului. În același timp, în expunere se atrage atenția asupra pericolului pe care îl reprezintă subaprecierea acestora subliniînd că în aprecierea raportului de forțe în lumea contemporană nu trebuie uitat nici un moment că imperialismul dispune încă de potențial material și militar pe care îl folosește pentru ca să-și recucerească pozițiile pierdute în scopul menținerii și întăririi dominației sale. „Viața demonstrează justele învățături marxist-leniniste după care forțele reacționare nu renunță de bună voie la pozițiile

și privilegiile lor, nu cedează fără luptă în fața mișcării democratice și progresiste, fac totul pentru a înăbuși lupta de eliberare socială și națională”. Această realitate impune pe lângă menținerea neslăbită a vigilenței, o strînsă unitate a tuturor forțelor progresiste, revoluționare, întărirea continuă a solidarității de luptă a forțelor antiimperialiste din întreaga lume.

Analizînd cu profunzime caracteristicile vieții internaționale, secretarul general al Comitetului Central al Partidului a arătat că Partidul Comunist Român și guvernul țării noastre au desfășurat o amplă activitate externă, militînd cu fermitate și consecvență pentru promovarea principiilor păcii și colaborării între popoare. Această politică este izvorită din aspirațiile profunde ale poporului român care, punîndu-și forța și energia în scopul construirii noii orînduirii, manifestă în același timp un înalt spirit de responsabilitate pentru cauza socialismului și progresului social în lume, pentru soarta întregii omeniri. Faptul că în perioada care a trecut de la Congresul al IX-lea al partidului au fost stabilite relații diplomatice cu încă nouă state, că în prezent Republica Socialistă România întreține legături diplomatice cu 75 de state și colaborează pe plan economic cu peste 100 de țări, că volumul comerțului exterior al României a fost în 1966 cu 75 la sută mai mare decît în 1960, și că relațiile și contactele pe linie culturală și tehnico-științifică sporesc mereu dove-

(Continuare în pag. a 3-a)

INSTANTANEE CULTURALE PE VALEA ARIEȘULUI

Deși sătenii sint prinși cu muncile agricole, instituțiile culturale din raionul Turda „n-au intrat în vacanță”. În numeroase comune de pe Valea Arieșului se desfășoară o frumoasă activitate culturală, adaptată la condițiile din acest sezon. În multe locuri întâlnești căutări, inițiative, acțiuni culturale interesante.

ISTORIA PE SCENA

O seară de iulie... La căminul cultural din comuna Viișoara are loc o repetiție de mare amploare: ansamblul folcloric al raionului, o formație tânără care cuprinde corul din localitate și cei mai buni dansatori din Urca, Triteni, Podeni și Ceanu-Mare, pregătește un spectacol muzical-coregrafic intitulat Țara mea de glorie. Prin cîntec și joc ansamblul aduce pe scenă un episod din revoluția din 1848 condusă de Avram Iancu. Pe scenă se află grupuri de moși, împreună cu tribunii lui Avram Iancu. Corul și taraful execută în surdina cîntecul Iancu la Turda. Pe fundalul acestei melodii începe un dialog între un recitator și corul vorbit:

Recitatorul: — Arieș, apă curată / Cum nu este-n lume altă, / Ce vii așa tulburat, / Cu lacrimi amestecat?

Corul vorbit: — Cum n-aș veni tulburat / Cu lacrimi amestecat! / Că pe întinsul văii mele-i / Numa plîns și numa jele-i.

Spectacolul cuprinde cîntece vechi ca doina de jale din Sopor și dansuri de demult. Interpreții poartă costume din acea vreme. Tabloul al doilea al spectacolului înfățișează patria însoțită de azi: — Arieș, apă curată / Cum nu este-n lume altă / Apă clară, ea de rouă / Uzi pămînt de țară nouă... / Stau pe gânduri, te privesc / În tine mă oglindesc / Așa cum se oglindeau și ei / Moșii și strămoșii mei.

S-au făcut repetiții fragmentare în satele de unde participă interpreții, repetiții de asamblare a spectacolului la Turda. În curînd, la Băișoara, va avea loc o manifestare prilejuită de evocarea luptelor purtate în 1848 și ansamblul va prezenta acolo spectacolul în premieră.

80 DE TABLOURI ÎNTR-O EXPOZIȚIE

La casa raională de cultură din Turda s-a deschis, recent, o expoziție de pictură. Cei ce semnează cele 80 de tablouri expuse sint amatori, elevi ai cercului de artă plastică și învață tainele picturii de la profesorul de desen Valer Suciu. Rețin atenția îndeosebi cîteva tablouri în ulei și acuarele ale tinerilor Vasile Tolan, Radu Costișel, Vasile Budarcă și Dumitru Popa. Ele impresionează nu numai prin genurile variate abordate ci și prin compoziția și coloritul lor.

Expoziția este vizitată zilnic de iubitorii de frumos nu numai din Turda și din satele raionului ci și de către oamenii veniți în excursie din diferite localități ale țării. Iată cîteva impresii ale vizitatorilor pe care le-am transcris din caietul de însemnări al expoziției.

„Această expoziție ne-a lăsat o impresie foarte frumoasă. Felicitări pentru tablourile lui V. Budarcă și Radu Costișel” (semnează un grup de elevi de la liceul Gheorghe Lazăr din București).

„Vizitînd această expoziție am rămas profund impresionată de realizările acestor tineri” (o studentă din Timișoara).

„Felicitări amatorilor de artă plastică pentru această expoziție atît de frumoasă și bine organizată. Felicitări profesorului care i-a învățat și îndrumat” (un grup de vizitatori din Cluj).

Am vizitat expoziția la numai trei zile de la deschidere. Ioan Seruna, directorul casei de cultură mi-a atras atenția că sint cei de al 678-lea vizitator.

ÎN ANCHETĂ CU MAGNETOFONUL

La Călărași, activitatea culturală cam șchioapătă în ultima vreme. De curînd, un grup de activiști în frunte cu secretarul comitetului raional de cultură și artă a întreprins o anchetă privind cerințele culturale ale sătenilor din localitate. Echipa a stat de vorbă cu mulți săteni din localitate, imprimîndu-le părerile pe bandă de magnetofon. Oamenii au fost întrebați despre manifestările culturale care le-au plăcut mai mult, ce anume ar dori să vadă pe scena căminului cultural. S-a stat de vorbă și cu președintele sfatului popular, cu directorul școlii și al căminului, cu intelectualii din comună. Sătenii au adus în discuție deficiențe din activitatea culturală, au dezvăluit cauzele pentru care unele manifestări nu reușesc să atragă mulți spectatori. Livia Găzdao a vorbit despre acțiunile șablon, neatractive ale căminului, alții au relevat diferite aspecte negative din activitatea artistică. Iubitorii artei scenice din comună au amintit de faptul că s-a încercat să se pună în scenă o piesă de Moliere care necesită 11 actori numai cu... șase interpreți. S-au făcut trei repetiții după care piesa a fost abandonată. Un cooperant a criticat brigada artistică, care deși a pregătit un program, nu l-a mai putut prezenta din cauza absenței unui interpret care definea un rol principal. Alți săteni au sugerat să se organizeze activități diferențiate pentru tineri și femei.

Ancheta nu va servi numai ca material documentar pentru activiștii culturali de la raion. Ea va constitui baza unei discuții, a unei adunări cu sătenii și factorii de răspundere în vederea îmbogățirii activității culturale din comună.

R. IARAI

EXTRABUGETARUL

și eficiența la căminul cultural

Vicovul de Sus, comună specific bucovineană, îngrijită, curată, plăcută la vedere, cu gardurile și balustradele podețelor spoite totdeauna proaspăt, cu case una și una în spatele cărora se văd obține înverzite. Edificiul căminului cultural domină strada principală cu alură de teatru-cinema. Afișele anunță programele zilnice, cu manifestări și filme pentru toate gusturile. Un megafon cheamă cu muzică ușoară de la picup-ul propriu, amplificată prin stație proprie.

Interiorul nu dezmente fațada: sală cu fotolii comode (400 de locuri), aparat de proiecție, televizor, 5 aparate de radio plasate în puncte potrivite, bibliotecă cu sală de lectură, club cu 8 jocuri de șah, 3 de table, un remi, un șubah și un microbiliard.

Acest cămin, în care nu vezi fir de praf, își plătește singur femeia de serviciu. Lemnele sint cumpărate tot din fonduri proprii. Iarna, lângă sobele de teracotă se pun godine. Spectatorul vico-vean nu știe ce e frigul (magazia căminului a intrat în vară cu o rezervă de 1,5 tone de lemne).

O bază materială demnă de invidiat și se înfățișează la tot pasul și în multiple ipostaze. Pînă și electricizarea și renovarea edificiului, la interior și la exterior, au fost plătite anul trecut tot din veniturile extrabugetare, ca și amenajarea unei finții care, lingă intrare, aține calea drumetului.

— De unde atîția bani? îl întrebi pe directorul Iancu Breabăn.

— Stăm bine cu extrabugetarul. Am avut plan, acum un an, 17 000 lei și am realizat 42 000 lei. Filmele, spectacolele-turneu, horele, balurile și alte manifestări prevăzute de instrucțiunile în vigoare ne aduc venituri care ne permit o bună gospodărire. Nu vreau să mă laud și să credeți că sintem singurii. Vicovul de Jos, Arborea, Siretul, Grămeștii, Zamostea și alte cămine din raionul Rădăuși stau tot atît de bine în privința extrabugetarului. Noi am ajuns, între altele, să dăm și premii celor mai valoroși colaboratori ai noștri. De curînd, au fost premiați cel mai bun solist vocal, autoarea textului brigăzii artistice și dirijorul corului. Măsura are un puternic caracter stimulator.

Dincolo de aspectul material al problemei, pe directorul Breabăn, care este profesor de istorie, îl interesează în primul rînd ecurile manifestărilor culturale-educative în sufletele oamenilor, aceea eficiență care nu poate fi estimată altfel decît în valori morale. Ca una dintre acțiunile mai reușite din ultima vreme, ni se dă de exemplu prezentarea filmului „Dacii”.

S-au dat 5 spectacole precedate de un simpozion cu următoarele teme: *Inceputurile statului dac, Luptele dintre daci și romani și Formarea limbii și poporului român. La școală, profesorii au recomandat cu căldură truzor elevilor să vadă filmul. S-au vîndut 500 de bilete „mici” pentru elevi și 800 de bilete „mari” pentru adulți.*

A venit și elevul S.I., ai cărui părinți fac parte dintr-o sectă religioasă. Cînd filmul era pe la început, mama lui S.I. și-a făcut apariția în hol și i-a cerut directorului să-l scoată din sală pe fiul ei, sub cuvînt că preceptele sectei nu permit vizionarea de spectacole.

— Intră dumneata și caută-l, i-a spus directorul. Femeia a intrat, și-a găsit băiatul, dar pas să mai iasă. Filmul a fost mai tare și mai convingător decît preceptele născute din obscurantism.

În ziua următoare, alte două membre ale aceleiași secte au cerut să vorbească cu directorul „între patru ochi” (cu puțin timp înainte, căminul cultural, în colaborare cu școala, țînuse expunerile: „Sarcinile părinților în vederea formării la copii a unei concepții științifice despre lume și viață” și „Rolul exemplului personal al părinților în educarea copiilor”).

— Vrem să venim și noi la film, au spus cele două femei.

— Păi veniți, ce vă împiedică?

— Ne gîndim ce-or să spună „ceilalți”.

— Întrebați-o pe mama lui S.I. O să vă lămurască ea.

Și căminul și-a făcut noi prieteni.

NICOLAE CULCEA

PE SĂ BITIM

V. Em. Galan:

ACCIDENTUL ERA INEVITABIL

E.P.L.

Autorul romanelor de largă circulație *Zorii robilor* și *Bărăgan*, precum și a unor excelente povestiri (*La Răzeși*, *Zodia instrăinării*), e prezent în librării cu un nou volum: *Accidentul era inevitabil*. E confesiunea unui adolescent, Iosif Otăsatu, de numai 15 ani, imobilizat în spital în urma unui accident de schi. O confesiune care denotă nevoia adolescentului de a se defini pe sine în raport cu mediul ambiant și, îndeosebi, cu tatăl său, de care se îndepărtase sufletește într-o anumită măsură. O confesiune care spune foarte multe despre procesul de făurire a noilor generații în condițiile socialismului și mărturisește despre luciditatea, conștiința, setea de adevăr și puritate a tineretului nostru. Și care, ca atare, stîrnește lectorului un legitim interes și îi oferă nu puține satisfacții.

Al. Șiperco:

CÎNDVA, NIȘTE OAMENI

Editura Tineretului

Autor al unor excelente note de călătorie și al unui roman, *N-a fost în zadar*, oglîndind activitatea revoluționară a comunistilor ilegalizați în mediul studentesc, Al. Șiperco ne-a dăruit o nouă carte inspirată din lumea comunistilor. Acțiunea volumului *Cîndva, niște oameni* se petrece în timpul războiului, iar eroii sint activiști de partid, revoluționari de profesie.

Autorul nu pune accentul pe elementul spectaculos al activității lor într-un moment deosebit de greu, ci dezvăluie cu pricepere psihologia revoluționarilor, dramele de conștiință pe care le trăiesc ei.

Cîndva, niște oameni e o carte interesantă care, oglîndind realitatea în complexitatea ei, aduce o mărturie despre măreția comunistilor.

Clădirea Muzeului raional Cimpulung-Muscel datează din a doua jumătate a secolului al XVIII-lea. În fotografie: coridorul muzeului.

Politica externă a partidului și guvernului nostru

(Urmare din pag. 1)

dește pe deplin acest lucru. „Amplierea fără precedent a relațiilor internaționale pe care le are azi România, se arată în Expunere, ilustrează justețea politicii externe promovată de partid și guvern, constituind în același timp o recunoaștere a eforturilor constructive ale poporului nostru, a dorinței sale de a dezvolta buna înțelegere, prietenia și colaborarea cu toate popoarele”.

În același timp, participarea activă a țării noastre la rezolvarea problemelor litigioase, la salvagardarea păcii și securității internaționale ca și consecvența politicii de colaborare au făcut să sporască stima și considerația opiniei publice mondiale față de România.

Expunerea subliniază că elementul central al politicii externe a României îl constituie prietenia și alianța cu toate țările socialiste. Solidaritatea frățescă cu țările socialiste se întemeiază pe comunitatea orânduirii sociale pe care o edificăm, pe unitatea țelurilor și aspirațiilor fundamentale, pe interesele comune ale luptei împotriva imperialismului și reacțiunii — apărarea cuceririlor revoluționare ale popoarelor noastre, triumful cauzei socialismului și păcii în lume. „Convins că ceea ce unește țările socialiste este incomparabil mai important decât deosebirile de păreri dintre ele, Comitetul Central al partidului și guvernul acordă atenție permanentă dezvoltării contactelor directe cu conducerile de partid și de stat din toate țările socialiste”.

Schimbările de vizite ale unor delegații de partid și de stat, vizitele reciproce ale unor activiști pe țărîm obștească, ale unor reprezentanți ai organizațiilor economice, ale oamenilor de știință și cultură au prilejuit schimburi de păreri și de experiență în probleme de interes comun, ale vieții internaționale și mișcării comuniste. Aceasta a contribuit la întărirea prieteniei, solidarității poporului nostru cu popoarele din celelalte țări socialiste. În condițiile orânduirii socialiste relațiile de prietenie și colaborare frățescă dintre țara noastră și Uniunea Sovietică au căpătat un conținut nou cunoscînd o dezvoltare continuă; cu poporul frate bulgar avem de asemenea vechi legături de prietenie, de bună vecinătate. În anii socialismului, raporturile dintre România și Bulgaria, dintre partidele noastre s-au extins și au înflorit în avantajul ambelor popoare; se dezvoltă și se întăresc mereu legăturile frățesci dintre poporul român și popoarele iugoslave. Relațiile politice, economice, culturale și tehnico-științifice româno-iugoslave cunosc o continuă extindere. Între țara noastră și Republica Populară Ungară s-a dezvoltat o trainică prietenie întemeiată pe aspirațiile și lupta comună pentru socialism și pace. Țara noastră întărește legăturile prietenești multilaterale cu Cehoslovacia; se dezvoltă continuu relațiile noastre frățesci cu Republica Populară Polonă; România dezvoltă relații de colaborare frățescă cu Republica Populară Albania; se desfășoară în mod pozitiv relațiile frățesci pe plan politic, economic, tehnico-științific și cultural ale României cu Republica Democrată Germană. Se dezvoltă continuu legăturile de colaborare frățescă cu Republica Populară Chineză. Între România și Republica Democrată Vietnam, Republica Democrată Populară Coreeană și Republica Populară Mongolă se desfășoară relații multilaterale de prietenie și colaborare frățescă. Poporul român manifestă solidaritate frățescă față de Cuba — prima țară socialistă de pe continentul american.

„Importanța istorică și forța de influențare a relațiilor dintre țările socialiste, subliniază Expunerea, rezidă în așezarea lor pe principiile marxist-leniniste ale internaționalismului socialist, ale egalității în drepturi, avantajului reciproc și înrațitorării tovarășești, ale respectării independenței și suveranității naționale și neamestecului în treburile interne”.

În relațiile internaționale partidul și guvernul nostru țin seama de realitatea obiectivă și anume că în lumea contemporană există state cu orînduire sociale diferite, că dezvoltarea relațiilor dintre ele, a schimbului de valori materiale și spirituale, a cooperării în vederea soluționării problemelor internaționale arzătoare, apărării păcii și securității popoarelor constituie o necesitate. Pornind de la această realitate obiectivă, țara noastră desfășoară o intensă activitate pe linia extinderii relațiilor cu toate țările, indiferent de orînduirea lor socială. Numeroasele contacte, schimbările de vizite, convorbirile ce au avut loc cu șefii de state și guverne dintr-un mare număr de țări au dus la un larg și folositor schimb de păreri, găsindu-se noi posibilități de dezvoltare a colaborării economice, comerciale, politice, cultural-științifice dintre România și țările respective. Partidul și guvernul nostru consideră că astfel de contacte și întâlniri reprezintă o contribuție la cauza apropiării și înțelegerii între popoare, la intensificarea schimbului de valori materiale și spirituale, la cauza păcii și progresului social. Datorită preocupărilor constante ale politicii externe a țării noastre s-a creat un climat favorabil îmbunătățirii legăturilor de colaborare și bună vecinătate cu țările din Balcani. O dezvoltare continuă cunosc relațiile politice, economice, culturale și tehnico-științifice dintre România și Franța și Italia, se extind relațiile cu Anglia, s-au stabilit relații diplomatice cu Republica Federală a Germaniei și se intensifică relațiile României cu Austria, Belgia, Olanda, Danemarca, Elveția, Suedia, Norvegia, Finlanda, Japonia și alte țări din Asia, Africa și America Latină.

Desfășurînd o politică de colaborare largă pe diferite planuri cu toate țările lumii, indiferent de orînduirea lor socială, țara noastră participă activ la viața internațională, își aduce contribuția la promovarea încrederii și cooperării între popoare, la asigurarea păcii pe planeta noastră. „Întreaga activitate internațională a țării noastre,

relațiile pe care le desfășoară România cu toate statele lumii, se fundamentează pe respectarea dreptului fiecărui popor de a-și hotărî singur soarta, pe neamestecul în treburile interne ale altor popoare, pe promovarea neabătută a principiilor independenței și suveranității naționale”.

În Expunerea sa, tovarășul Nicolae Ceaușescu subliniază pericolul grav pentru pace al continuării războiului agresiv purtat de S.U.A. împotriva poporului vietnamez, arătînd că lupta bravului popor vietnamez reprezintă o pildă însușitoare pentru toate popoarele care se ridică împotriva imperialismului și colonialismului, care își apără dreptul la viață. Înțelegînd și prețuînd lupta poporului vietnamez, națiunea română își exprimă solidaritatea frățescă cu Republica Democrată Vietnam, cu Frontul Național de Eliberare din Vietnamul de Sud și este hotărîtă să ajute poporul vietnamez pe plan material, politic și moral pînă la cucerirea deplină a victoriei. Partidul și guvernul nostru consideră că poporul vietnamez trebuie să fie lăsat să-și hotărască singur soarta fără amestec din afară.

Credincioasă principiului de neamestec în treburile interne ale altor țări, în rezolvarea oricărui litigiu pe calea tratativelor, țara noastră s-a pronunțat de la început și apoi în cadrul Adunării Generale a O.N.U. pentru reglementarea diferendelor dintre țările Orientului Apropiat nu pe calea ciocnirilor militare, ci pe calea găsirii unui mod de soluționare a conflictului arabo-izraelian, acceptabil pentru părțile interesate. De asemenea, conștientă de dezastrul pe care l-ar putea provoca o nouă conflagrație generală, România desfășoară o activitate susținută pentru încetarea cursei înarmărilor, pentru dezarmarea generală. În privința securității europene, țara noastră militează activ pentru crearea climatului de pace și încredere

acționînd în spiritul Declarației de la București a țărilor socialiste participante la Tratatul de la Varșovia.

Expunerea subliniază, de asemenea, necesitatea înlăturării pericolului unui război nuclear, arătînd că cea mai sigură cale a înlăturării primejdiei războiului termonuclear este interzicerea folosirii armelor atomice, încetarea producției lor și lichidarea totală a stocurilor existente.

Subliniind că elaborarea și promovarea politicii externe, ca a întregii politici de altfel, este rodul gândirii și activității colective a conducerii partidului și statului, că această politică este aprobată în mod unanim de întregul partid, de întregul popor român, tovarășul Nicolae Ceaușescu a rezumat, în încheiere, liniile directoare ale politicii externe a României. Potrivit acestei politici, partidul și guvernul nostru vor milita neabătut pentru dezvoltarea prieteniei și colaborării multilaterale cu toate țările socialiste, pentru îmbunătățirea și dezvoltarea relațiilor în toate domeniile cu toate țările lumii, fără deosebire de orînduire socială. România socialistă va milita cu toată hotărîrea pentru înlăturarea unor măsuri concrete în domeniul dezarmării, va acționa și în viitor pentru transformarea Balcanilor într-o zonă a păcii și înțelegerii, pentru înlăturarea aspirațiilor spre securitate a tuturor popoarelor europene.

„Sintem convinși, a spus secretarul general al Comitetului Central al partidului, că obținînd noi și noi victorii în opera de construcție socialistă, poporul român își îndeplinește o importantă obligație internațională, contribuind la întărirea forțelor materiale, politice și morale a sistemului socialist mondial, la creșterea și dezvoltarea mișcării antiimperialiste, la triumful cauzei socialismului, progresului și păcii în întreaga lume”.

Sesiunea Marii Adunări Naționale

(urmare din pag. 2)

în drepturile lor prin acte administrative ilegale.

4. Proiecte de legi pentru aprobarea decretelor cu putere de lege emise de către Consiliul de Stat de la ultima sesiune a Marii Adunări Naționale.

După discutarea primului punct al ordinii de zi a luat cuvîntul tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român. Întîmpinat cu îndelungi și puternice aplauze, tovarășul Nicolae Ceaușescu a prezentat Expunerea cu privire la politica partidului și guvernului în problemele internaționale actuale.

Participanții la sesiune au dat o vibrantă expresie hotărîrii ferme a poporului român de a sprijini și înlătură neabătut politica externă a partidului și guvernului, pătrunsă de înaltă principialitate, pusă în întregime în slujba intereselor vitale ale României socialiste, ale cauzei socialismului și păcii în lume.

În cursul după-amiezii în continuarea lucrărilor sesiunii Marii Adunări Naționale au început dezbaterile la Expunerea cu privire la politica partidului și guvernului în problemele internaționale actuale.

Au luat cuvîntul deputații Chivu Stoica, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Dumitru Balala, prim-secretar al Comitetului regional Ploiești al P.C.R., Zaharia Stancu, președintele Uniunii Scriitorilor, Suzana Gidea, președinta Consiliului Național al Femeilor, Ludovic Takacs și Gheorghe Stoica, membri ai Consiliului de Stat, Gheorghe Apostol, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, acad. Miron Nicolescu, președintele Academiei Republicii Socialiste România, acad. Petre Constantinescu-Iași, Anton Breitenhofer, membru al Consiliului de Stat, Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R.

Marți dimineața, au continuat dezbaterile la expunerea cu privire la politica externă a partidului și guvernului nostru. Au luat cuvîntul deputații: Emil Bodnaraș, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, general-colonel Ion Ioniță, ministru forțelor armate, prof. univ. Tudor Ionescu, președintele Comitetului

național de solidaritate cu lupta poporului vietnamez, Petru Enache, prim-secretar al C.C. al U.T.C., Ilie Verdeț, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, acad. Horia Hulubei, președintele Comitetului pentru energie nucleară de pe lângă Consiliul de Miniștri, Alexandru Drăghici, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., precum și alți deputați.

În ședința de după-amiază au luat cuvîntul deputații: Alexandru Birlădeanu, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, Ion Pas, președintele Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, general de armată Iacob Teclu, membru al Consiliului de Stat, președintele Comitetului organizatoric al veteranilor din războiul antifascist, acad. Constantin Daicoviciu, membru al Consiliului de Stat, rectorul Universității „Babeș-Bolyai” din Cluj, Leonte Răutu, membru al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., Constantin Drăgan, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., președintele Uniunii Generale a Sindicatelor din România, Viorel Uibariu, Eron al Muncii Socialiste, președintele cooperativei agricole de producție din comuna Lenauheim, Ion Gheorghe Maurer, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România.

În încheierea dezbaterilor, primit cu puternice aplauze a luat cuvîntul tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al C.C. al P.C.R.

Cuvîntul secretarului general al C.C. al P.C.R. a fost primit cu ovății și urale.

Cu aplauze puternice, îndelung repetate, exprimînd adevărată fermă a deputaților, a tuturor celor prezenți, la politica externă a partidului și guvernului închinată în întregime intereselor vitale ale poporului român, cauzei socialismului, progresului și păcii în lume, Marea Adunare Națională a adoptat în unanimitate o hotărîre pentru aprobarea expunerii tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R., cu privire la politica externă a Republicii Socialiste România și sarcinile sale de viitor, precum și la activitatea desfășurată de guvern pentru realizarea acestei politici.

NICOLAE GRIGORESCU

● CÎNTĂREȚ AL PLAURIOR ROMÂNEȘTI ●

Șase decenii se împlinesc în această lună de la trecerea în neființă a celui ce a fost cel mai autentic și mai reprezentativ pictor român. Numele lui Nicolae Grigorescu a pătruns adânc în conștiința noastră, glături de al altor luceferi ce împodobesc, cu necurmata lor strălucire, firmamentul spiritualității românești. Este socotit pe deplin dreptul nostru mare pictor modern, întemeietorul școlii naționale de pictură. „Una din cele mai mari și mai curate glorii ale patriei și neamului, un mare erou modest al artei...”, cum l-a numit N. Iorga, a început ca zugrav de icoane. Născut în mai 1838, în județul Dimbovița, rămîne de mic fără tată, ceea ce o determină pe mamă să caute adăpost la București, la o soră în mahalaua Cărămidari, unde muncește din greu pentru a-și hrăni cei șapte copii. „Cu acul ne-a crescut biata mama, își va aminti mai târziu pictorul. Și odată n-am auzit-o plîngîndu-se ori blestemînd... S-a trudit să-răcuța de ea, s-a învățat singură să citească și să scrie, ca să ne poată învăța și pe noi puțină carte”.

Încă de copil intră ucenic la un pictor ceh, Anton Chladek, portretist și miniaturist. N-avea decît 12 ani cînd părăsește atelierul acestuia. „Meșterul Nicu” începe să lucreze pe cont propriu iconițe, pe care le vindea prin țîrguri, la țărani, înșirîndu-le pe jos, peste haina ponoșită. Cu ce bucurie a adus acasă primii bani cîștigați de el!

Talent nativ, precoce, înzestrat cu daruri naturale, se formează ca autodidact. Împreună cu un frate mai mare, tot zugrav, pleacă în bisericile de la Căldărușani și Zamfira, lingă Ploiești, și apoi, singur, Agapia, pe care o termină după trei ani. Nu zugrăvește sfinți descărnați, hieratici, după canoanele impuse de biserică, nu copiază doar modele celebre, ci pictează mai liber, conțîrm simfiriei sale, oameni adevărați, pe care-i vede în jurul său, redăți cu o mare putere de adevăr, în atitudinile firești; sînt oameni de pe meleagurile noastre, care i-au pozat; chipurile lor au o puternică notă umană.

Vizitînd mănăstirea, M. Kogălniceanu rămîne încîntat de talentul tînărului pictor, care împlinise abia 22 de ani. Curînd îi acordă o bursă pentru Paris, unde Grigorescu ajunge spre sfîrșitul anului 1861. După un scurt stadiu în atelier, pleacă la Barbizon, sat ce va deveni apoi celebru. Acolo va trăi în mijlocul naturii și printre țărani, ca și alți pictori, cărora li se alătură, unii fruntași ai artei franceze ce-și găsiseră un loc prielnic de muncă în pădurea de la Fontainebleau. După cîțiva ani este primit la Salonul din Paris. Mai tîrziu va avea aici succese răsunătoare. Îmbiat să rămînă în Franța, unde i se prevedea o situație strălucită, el răspunde cu patriotică mîndrie: „De-ați ști voi ce frumoasă-i țara mea!”

Dar la reîntoarcerea acasă, oficialitatea nu-i găsește nici măcar un loc de profesor. Expune o vreme în vitrina unui magazin. Apoi, în 1873, cînd expune peste 140 de tablouri, obține un mare succes, care-i aduce consacrarea; e prețuit de oamenii luminați ai vremii. Grigorescu era acum un artist pe deplin format, stăpîn pe mijloacele sale de expresie, dobîndite printr-o stăruitoare muncă. Fire rustică, domoală, se comportă ca un om simplu, tăcut și modest, fugind de deșertăciunile vieții, trăind mai mult în mijlocul naturii, ale cărei toine le descifrează, încîntat de farmecul ei; călătorește mult, în regiunile cele mai pitorești ale țării, ca și în Franța, și în Italia, unde pictează deseori. Hulit de unii cu înverșunare, el și-a văzut liniștit de lucru, departe de zarva Capitalei; s-a stabilit la Cîmpina, unde colinda dealurile, petrecîndu-și timpul în fața șevaletului. Poet al bucuriilor simple, elogiator al vieții rustice, a cîntat natura țării noastre, cu atmosfera și lumina ei caracteristică. Își alege subiectele din lumea celor de care se simțea aproape, țărani din mijlocul cărora se ridicase. În tablourile lui recunoaștem cu bucurie ceea ce numim specificul românesc. Grigorescu lucrea în aer liber, direct în fața motivului, fiind în această privință un deschizător de drumuri în pictura noastră. Absorbit de farmecul naturii, pe care o poetizează, picta mai ales margini de pădure, învăluite în boarea luminoasă a dimineții, îmbrăcate în găteala de aur a toamnei, liniștite și gingașe, apoi limpezimea albastră a cerului nostru, frăgezimea verdelui proaspăt al cîmpiei, tinere țărânci purtînd cu noblețe mîndrul costum popular românesc, umurguri solemne, cu acea tainică lumină îngînată; prin excelență peisagist, firea sa îl îndeamnă să transfigureze

realitatea, să învăluie natura într-un nimb de lumină și de calm, conferindu-i o notă idilică, ușor romantică, izvorită dînr-o stare de contemplare lirică.

Acum 90 de ani, în timpul războiului pentru independență, Nicolae Grigorescu însoțea armatele române pe cîmpiile Bulgariei, de unde se întorcea cu un amplu reportaj plastic, cu desene și picturi devenite emoționante documente despre vitejia oștenilor noștri; a trăit toate ostentivitățile frontului, alături de cei ce-au dus întreaga povară a luptelor, realizînd însemnări fugare — pline de vervă și spontaneitate, care constituie o imagine veridică, multilaterală, înregistrată la fața locului, trăind peste timp — despre ceea ce au însemnat luptele purtate de dorobanți și roșiori, pentru afirmarea sfintei dorințe de nealîrnare a poporului român. Cu o rară putere de evocare, pictorul înregistrează scene reale, impresionante prin adevărul lor, prin acea autenticitate a lucrului trăit direct, văzut și simțit de un artist sensibil. Căci Grigorescu a văzut războiul prin ochii soldatului simplu, ai celui ce a sîngerat în dramaticele înclătări cu vrăjmasul, la Grivița și la Plevna, și în alte locuri cu rezonanță istorică. În masele de soldați vedea el pe adevăratul erou al istoriei.

„Pe oamenii din popor i-a admirat și i-a glorificat Grigorescu, căruia i se umpleau ochii de lacrimi cînd își amintea de vitejia lor”, spunea Delavrancea despre tabloul *Atacul de la Smirdan*. Lipsit de șovinism, pe prizonierii turci i-a privit cu omenie și compătimire, ca pe niște ființe nefericite, în ale căror priviri nedumerite se citește o imensă durere.

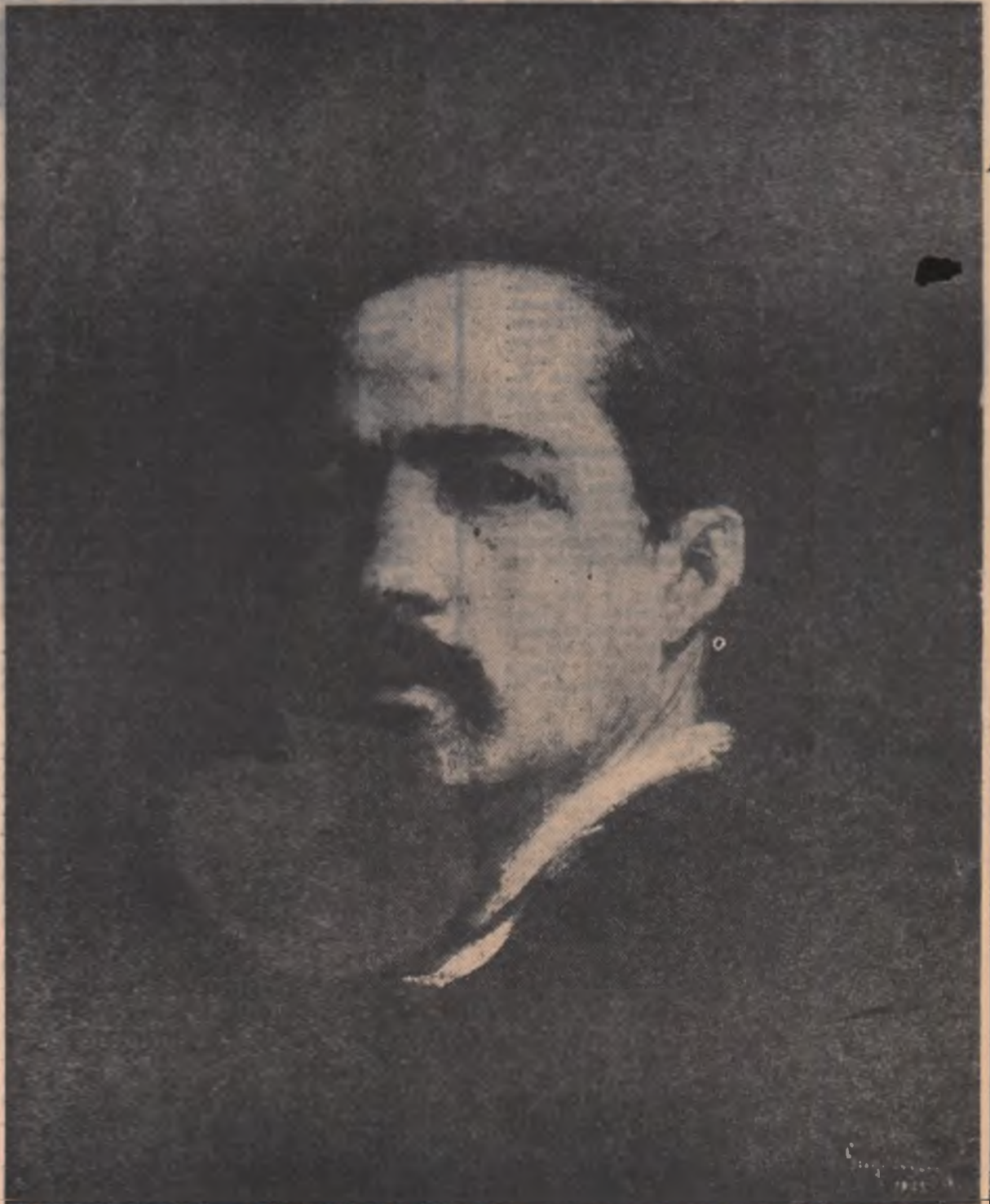
Fire sănătoasă, optimistă, Grigorescu s-a oprit mai ales la aspectele vesele ale vieții, cîntîndu-i laturile luminoase: a slăvit îndeosebi frumusețea naturii țării și a oamenilor ei. El a adus în pictură pe țărani, pășînd pe

lîngă turme sau mergînd agale alături de carul cu boi, întorcîndu-se de la țîrg, țărânci torcînd sau țesînd, pregătînd mîncarea pe vatră. I-a pictat cu o caldă înțelegere în privirile lor deschise, în trăsături și în expresia lor mîndră, descifrăm echilibrul moral, dragostea de viață, robustul optimism ce caracterizează poporul nostru.

Adesea a imprimat portretelor sale o forță dramatică excepțională, amintindu-l pe marele Rembrandt după ale cărui lucrări, în tinerețe, a executat copii, pentru a-și forma mîna.

„Sentimentul colorează, nu pensula... În sufletul tău e taina care dă viață pinzei, nu în forma și culoarea exactă a lucrurilor”, spunea Grigorescu, a cărui artă senină, generoasă, plină de sentiment, este realizată într-un grai pictural accesibil oricui. Această artă a dominat pictura noastră o întreagă epocă. Opera sa o învîna trecerea timpului, cel mai sever judecător. Vremea i-a confirmat valoarea și vitalitatea. Lirismul creației sale a găsit un puternic răsădit în sufletul poporului român, în a cărui conștiință numele său a intrat pentru totdeauna. Tablourile sale, multe la număr, căci Grigorescu se numără printre cei mai fecunzi artiști, se găsesc astăzi la loc de cinste în muzeele țării; însăși propria sa locuință de la Cîmpina, refăcută aiudoma în anii noștri, a fost transformată în muzeu memorial, ca un binemeritat omagiu pentru „cel mai mare liric al României”, cum l-a numit Caragiale. Numeroase alte acțiuni slăvesc amintirea acestui „rapsod al pămîntului și al neamului nostru”, pe care Vlahuță îl socotea „un poet mare, adînc și adevărat ca însăși natura care i-a fost model, prieten și povăzuitor, un poet care a adus un cîntec nou pe lume și l-a cîntat cu glas proaspăt, cald și inspirat”.

MARIN MIHALACHE

Autoportret (1868)

Cămașă albă de țaran român

Cămașă albă de țaran român
Firul de arnici, singe în virf de ac,
Ți-a înflorat martiriul veac de veac
Cît ai schimbat stăpîn după stăpîn.

Cămașă albă, inima de dac
Și Roma veche-o tînuieși în sin.
Un steag ai fost sub Mircea cel Bătrîn
Și vifor la Flămînzii și la Albac.

În pinza ta, ca-n giulgiu, dorm toți dreptii
De la descălecat și pin-acum,
Dorm foștii robi, gorniștii dimineții

Lui nouă sute șapte, an de scrum.
Ești floare albă, vie, pe hotare,
Și-n țară azi, ești: zi de sărbătoare!

MATEI ALEXANDRESCU

Vasile N. Dogaru, veteran al luptelor de la Mărășești.

1917—1967

50 de ani de la eroicele lupte de la Mărășești

MĂRĂȘEȘTI

Nemții, pe la Mărășești,
Dau atacuri nebunești
Vroind ca să cucerească
Mîndra țară românească.
La via lui Negropunte:
Sirmă, gropi și oseminte,
Zac grămezi de bavarezi
Mai bine să nu-i mai vezi;
Trei divizii bavareze
Se topesc pe metereze,
Iar Makenzen Spärgătoru'
A luat-o la picioru'.

PĂSĂRICĂ, PĂSĂREA

— Păsărică, păsărea,
N-ai văzut pe mama mea?
— Am văzut-o la cișmea,
Scotea apă și plingea.
— De ce plingi, mămica mea?
— Pling de mine și de voi
Că a căzut țară tu-n război!
— Scoal' tăticule, din groapă
De ne-nalță și ne-mbracă,
Că mămica e săracă
Și n-are ce să ne facă!

LA VIA LU' NEGRUPUNTE

Foaie verde flori mărunte
La via lu' Negrupunte
Un' s-au dat luptele multe,
Luptau nemții disperați
Și românii-nfuriați,
Trei divizii românești
Contra a zecii nemțești.
Foaie verde de trei flori
Maică cu șase feciori,
Din șase-ai rămas cu trei
Și-ai umplut zarea cu ei:
Toți au masă
Toți au casă
Numai eu la grea pedeapsă!
Luptați fraților! cu chieptul!
Că ne trec nemții Siretul!
Luptați fraților și bine
Căci germanul ne răpune!

Foaie verde și-un mohor
Strigă unul din vagon:
— Măi fraților, am să mor,
Dați-mi mină de-ajutor,
Glonț în mină, glonț în piept,
Glonț am și-n piciorul drept;
Decît un picior de gumă
Mai bine de-o moarte bună!
Foaie verde mere, pere,
Tu te duci acasă, vere
Și să-i spui nevestei mele
Că pe-aci de la o vreme
Am intrat în lupte grele
Și-am rămas fără de picere.

— Mamă, tata cînd mai vine?
— Vine astăzi, vine mîine —
Peste doi-trei ani de zile —
O mai veni, nu se știe,
Alt tătică voi lua
Să ne aibă-n grija sa.
— Poa-să fie, mamă, o mie —
Ca tăticu nostru nu e,
Că ne punca pe genunchi
Și ne săruta pe frunte
Și ne spunea vorbe multe.

Culese de
MARIN PORUMBESCU

N. GRIGORESCU

Țărăncuță

COMBINERII

Mecanizatorii au atacat acolo, în cîmp, o nouă partitură și cea mai frumoasă: culesul. E însuflețire în jur, sint zgomote și voci dar ei se află lângă motoarele lor într-o deplină izolare. Mecanizatorul are nevoie de toate simțurile prezente, de toți mușchii în acțiune. Conduce cu privirile înainte dar privește și în părți și nu știe cum are ochi și pentru înapoi. Nu-i poți vorbi decît prin semne. Coboară o singură dată să înfulece ceva zorit, sau ca să smulgă un șomoiog de paie care ținea în loc banda transportoare. Apoi urcă grăbit ca un haiduc care se aruncă pe cal... Graba are un tîlc al ei. Dacă nu-l strîngi din tarla pînă la o anume zi sau la o anume oră, griul începe să se piardă. Și se pot pierde sute de kilograme și tone chiar. Înțelegeți ce se află în grija și în mîna acestor oameni

Stau cu Nicolae Dobrin, președintele din Modelu, în spatele unei combine defecte. (Mai sint și „d-astea“). Trei combinieri lucrează însă „șnur“ de cînd a început lumina.

— Cine sint? îl întreb.

Pune mîna streășină la ochi și privește încordat. Mi-i spune pe nume. Gheorghe Nicolae, Ivan Vasile, Smaranda Călin. Se taie ultimele felii din

holdă și or să vină după aia la margine să tragă o țigară.

Nu pot ști dacă-s oacheși sau bălani fiindcă au toți pe față un pospat de pulbere. Gheorghe Nicolae are nevastă acolo pe cîmp. Ea umple lângă basculă sacii cu grâu, el plutește din zare în zare. E între ei o legătură nevăzută, aceeași ca între plugari și mecanizatori, care acoperă cîmpul și-l face să rodească bine. Cei mai mulți au neveste din satul care i-a odrăslit și pe ei.

— Cum te ajuți cu ei? îl întreb pe președinte deși după aceea întrebarea mi s-a părut aproape de prisos.

— Cum să mă ajut, bine. Lucrează frumos că tot din piinea asta mîncă și ei.

Gheorghită coboară de pe o combină nouă „C3“. Mașina funcționează admirabil. Are, față de „C1“ o mai mare lățime a tobei și a mesei de lucru. La uzina de mașini oamenii gîndesc, se vede, în pas cu tehnica modernă. Fiindcă în fiecare an o nouă surpriză le e hărăzită lor, celor de pe cîmp. Și ei cum ar putea rămîne în urmă? Plănușeră la începutul anului să strîngă de pe fiecare hectar 2000 kg grâu. Georgeta Neicu, delegată de batoză, o față frumoasă și bună, care-și ajută în vacanță

VORBE DIN POPOR ȘI TÎLCUL LOR

„A VENI DE HAC“

Există, în limba noastră, o serie de cuvinte care continuă să trăiască numai în expresii; luate separat, ele nu mai spun nimănui nimic, deoarece au ieșit de mult din circulație. Un astfel de cuvînt — pe lângă altele de care a fost vorba în însemnările rubricii de față — este și hac. A fost o vreme cînd acesta putea fi întîlnit în formulări de felul celei care urmează, desprinsă dintr-un vechi text de limbă românească: „Stăpînul nu i-a plătit, i-a luat hăcu-n jumătate“ — adică „i-a dat numai pe jumătate simbria, plata“.

Cum în trecut asemenea acte erau destul de numeroase, plata muncii efectuate provocînd — din această cauză — protestul omului nedreptățit, cuvîntul hac ajunsese să însemne și răfuială. Sigur, mai totdeauna stăpînul își impunea voința, el plătiind celui care îi muncea numai atît cît socotea de cuvîntă. În felul acesta, a putut lua ființă expresia „a veni (cuiva) de hac“, cu înțelesul: „a da gata (pe cineva)“, a pune pe cineva într-o stare de inferioritate“.

Mai tîrziu, expresia și-a lărgit înțelesul, căpătînd dreptul de a fi întrebuințată ori de cîte ori e nevoie să ne referim la împrejurarea în care cineva învinge pe altcineva, de obicei, ca urmare a unei răfuielei oarecare.

Expresia reușește cît se poate de bine să caracterizeze asemenea situații — ceea ce a făcut și face ca ea să fie extrem de mult folosită.

Scrîtorii noștri apelează din plin la ea: „Frebuie să ne facem luntre și punte și să-i venim de hac ispravnicului“ (V. Alecsandri); „Boala asta mi-a venit de hac“ (Tudor Pamfile); „Toate ca toate, dar uritul îi venea de hac“, „Vom putea veni de hac și spinului aceluia“, „Ș-apoi este o vorbă: că pînă la 20 de ani se însoară cineva singur, de la 20—25 îl însoară alții, de la 25—30 îl însoară o babă, iar de la 30 de ani înainte numai dracu-i vine de hac“ (I. Creangă), „La groapă, prietenii au tras cu pistoalele în aer (...) în semn de jurămînt că-i vor veni de hac lui Victor Talianu“ (Ion Pas).

După cum rezultă din aceste exemple, sensul expresiei s-a lărgit atît de mult, încît se întrebuințează cînd este vorba nu numai de persoane, ci și de unele stări de ordin moral: simțăminte, idei etc.

N. MIHĂESCU

părinții la treburi, strigă însă de aci de la cîntar: „3000 de kilograme“ și-i vine să joace pe saci.

Înginerul agronom povestește că a trecut pe o suprafață au semănat grâu cu întîrziere și legile pămîntului și vremii i-au pedepsit și le-a ciuntit 700 de kg din fiecare hectar cu grâu.

— Dar de ce spui mata asta tocaci aici și acum? Gheorghită, combinierul nostru intervine explicînd scurt:

— Ne-a trimis „Semănătoarea“ năcombine noi de recoltat porumb. vorba de CT2R). O să eliberăm teren mai devreme și n-o să se mai legească semănatul.

Iar le-au venit mecanizatorii în ajutor. Fiindcă în momentele de năaglomerare, adică atunci cînd strîng porumbului cere multe brațe, aparatul cel mai fericit o nouă paargintie: CT2R...

Departa în cîmp peste mirișteaaur, a țîșnit într-un loc jetul asperelor. E ora de udare a porumbului. Acolo au fost anul trecut 11000 h și știuleți la un hectar.

Plouă peste pădurea de porumb înfruntare va fi în octombrie!

V. TOȘ

„TÎRGUL CIREȘELOR“

La Brîncovenesti, își dau întâlnire an de an, zeci de comune și sate de pe valea Mureșului și a Gurghiului la tradiționalul târg, denumit „Tîrgul cireșelor“, adevărat prilej de punere în valoare a belșugului de fructe, cu deosebire a bogăției de cireșe, întrucît prin aceste locuri se află mari livezi de cireși, de vișini și de alți pomi fructiferi.

Tradiția târgului se întinde înapoi în timp. Despre începuturile sale, nu știu să dea precizări nici cei mai vîrstnici locuitori. Știu numai să povestească că decînd „s-au pomenit“ în fiecare an, în prima duminică a lunii iulie, se adună aci, zeci de mii de oameni din văile Mureșului și ale Gurghiului, de pe dealuri și de pe munți, la o adevărată sărbătoare. Fete îmbrăcate în frumoase și tradiționale costume naționale, în virful carelor încărcate cu legume și fructe sau, astăzi, al autocamionelor pătrund prin poarta târgului. Apoi, pe jos, grupuri de fete și băieți, dansînd cu panerele cu cireșe pe cap, asemeni fetelor dace care își însoțeau dansurile și cîntecele la sărbătorile recoltei cu amforele pline cu legume, bucate, miere sau grîne.

Anul acesta, și-au dat întâlnire aici și formațiile artistice de amatori din raioanele Tg. Mureș și Reghin în cadrul fazei regionale a celui de al VIII-lea Concurs al formațiilor artistice de amatori. Ansamblurile folclorice ale căminelor culturale din Gălățeni, Simbriași și Batoș au prezentat tradiționalele „dansuri ale cireșelor“, aceste frumoase, bogate și originale ritualuri, legate de culesul cireșelor, de munca în livezi și unele obiceiuri specifice locurilor, privind munca și viața oamenilor. În fața zecilor de mii de spectatori, localnici și străini — turiști din Franța, Italia, Cehoslovacia, Ungaria, Germania, și-au dat întâlnire tradițiile noastre populare, portul, jocurile și cîntecele, „ciuiturile“ (strigăturile), bogăția de culori de pe costumele, șerpărele, catrințele, șubele sau „gubele“ (tot un fel de șube miștoase), — toate făcînd parte din viața obișnuită a satelor și comunelor de pe aceste meleaguri. S-au întîlnit feciorii și fetele, ciobanii și ciobănițele din munții Călimanului și Gurghiului.

Ca în fiecare an, au venit la „Tîrgul cireșelor“ din Brîncovenesti, aproape 50.000 oameni, din peste 50 de sate și comune, să petreacă și să-și încînte privirile, să-și facă cumpărături, să participe, îmbrăcați în frumoase și tradiționale costume naționale, la învîrtitele, Bătutele, Potoceanca ori Verbuncul, la Șirbele și Roatele, la jocurile „De-a lungul“, „Ciuleandra“, „Învîrtita ca la Idicel“, la Brițele și Ceardașurile, jucate cu iureș și bucurie. Alături de echipele și ansamblurile de dansuri populare românești, maghiare, germane și săsești au răsunit și cîntecele soliștilor de muzică populară.

ION BICĂ

De pretutindeni și de toate

Știți că vestita Cetate a Neamțului a fost ridicată pe la sfîrșitul secolului al XIV-lea?

Ștefan cel Mare a refăcut-o aproape cu totul. În războiul cu turcii, cam pe la 1476, Cetatea Neamțului a rezistat în chip eroic asalturilor vrăjmașe.

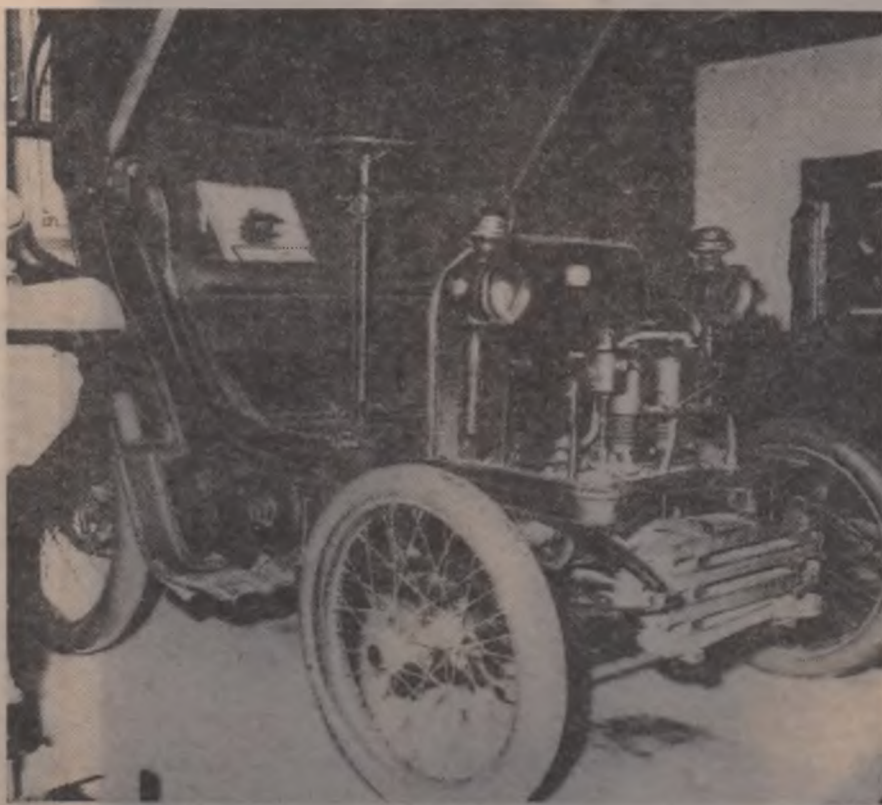
E bine să ne reamintim înțeleapta vorbă a marelui filozof grec Aristotel: „Nimic nu istovește, nu distruge pe om atît cît inactivitatea fizică prelungită“.

Una din cele mai vechi și mai însemnate istorii aparține lui Grigore Ureche.

Cartea poartă titlul: Domnii Țării Moldovei și viața lor și se ocupă de Epoca Anilor 1359 pînă la 1594.

Doctorul A. Greff, o somitate a științei franceze, pretinde că nu e sănătos să bei cafea cu lapte (cu cafea naturală). Amestecul laptelui cu cafea ar pricinui închegarea prea devreme a laptelui în stomac.

Beți, prin urmare, lapte curat!

Automobil din anul 1900 expus la Muzeul tehnic din București.

Cîteva cuvinte despre

„RUGINA GRIULUI“

În toate țările rugină cerealelor provoacă agriculturii pagube mari, pierderi evaluate la aproximativ 10 pînă la 30 la sută din recolta de griu.

La începutul acestui secol rugină neagră, spre exemplu, a pricinuit în Australia o pierdere evaluată la 2 milioane de dolari, în Canada la 40 milioane de dolari, iar în anul 1935 statul american Dakota de Nord a pierdut din această cauză 100 milioane dolari.

De-a lungul istoriei, agronomii au găsit diferite mijloace de combatere a ruginii. Unul din aceste mijloace a fost selecționarea unor soiuri rezistente. Dar nici aceste mijloace nu s-au dovedit eficiente deoarece dezvoltîndu-se pe plante intermediare rugină se hibridează dînd naștere la rase noi față de care soiurile ameliorate nu sînt rezistente.

Metoda combaterii ruginii prin stîrpirea plantelor gazdă intermediară a început să fie aplicată în Franța în anul 1960, cînd senatul din Rouen a interzis cultura DRACILEI (arbut avînd denumirea științifică BERBERIS-VULGARIS care crește în regiunile de dealuri sau la marginea pădurilor. El adăpostește rugină griului sub forma unor pete pe frunzele sale. De aici agenții purtători ai bolii sînt luați de vînt și împrăștiați în lanurile de cereale).

În țara noastră cercetările științifice în domeniul ruginii la griu au căpătat un mare impuls datorită lucrărilor regretatului profesor Traian Săvulescu. Ele sînt continuate astăzi de secția de protecție a plantelor din cadrul ICCA și al Institutului de biologie al Academiei Republicii Socialiste Romînia.

Astfel se continuă stîrpirea Dracilei, se intensifică cercetările în legătură cu stabilirea de soiuri de grîm rezistente la rugină, cu detectarea raselor fiziologice — de asemenea s-au experimentat și alte tratamente.

Rezultatele cercetărilor sînt tot mai larg aplicate în practică, contribuind la evitarea și reducerea pierderilor provocate de rugină la griu.

CURIOZITĂȚI

TREI LUNI PE AN SUB APĂ

Sătulețul Psikre din insula Creta este cea mai ciudată așezare din lume. Primăvara, vara și toamna cei 64 de locuitori ai lui nu o duc prea rău. Iarna însă, sătenii sînt nevoiți să-și părăsească locuințele, cărînd cu ei ce pot.

Timp de trei luni, Psikre rămîne pustiu. În acest timp, o pînză de apă se năpustește asupra satului, îl acoperă, transformîndu-l într-un lac. Apoi, apa se retrage treptat, locuitorii se întorc la casele lor, ca după nouă luni să le părăsească din nou.

Cum se explică acest fenomen al naturii?

Localitatea Psikre este situată în centrul unui lanț de munți. Timp de nouă luni, rîurile și piraiele se scurg de pe munte în vale printr-o trecătoare îngustă. Iarna, aceasta se acoperă cu un strat gros de gheață, astfel că apele nu mai pot ajunge în albia lor și inundă satul.

VIDRA FOLOSEȘTE UNELTE DE MUNCĂ

Pe litoralul stîncos al Californiei, doi zoologi au urmărit, timp de șase zile, niște vidre, mai bine zis felul în care aceste animale folosesc „unelte de muncă“. S-a dovedit, într-adevăr, că vidra folosește asemenea unelte. Oamenii de știință au văzut cum vidra își pune pe piept o piatră plată și își ținea prada (respectiv o scoică) cu labele dinainte, apoi o lovea de piatră pînă cînd aceasta se deschidea. Cercetătorii au constatat că vidra trebuie să lovească în medie de 30—35 de ori scoica (se întîmplă ca uneori, scoica să se deschidă abia la a 80-a lovitură). A fost observată, de asemenea, o femelă care, pentru a-și hrăni puii, a scos și a deschis în felul arătat mai sus 54 de scoici.

10 ZILE FĂRĂ FICAT

Ficatul este considerat pînă acum un organ absolut indispensabil organismului uman. El cîntărește, în medie, 1,5 kg. Medicii îi spun „laborator central“ pentru că asigură schimbul între grăsimi, zaharuri și proteine, împrăștează sîngele venit din stomac și intestine și produce secreția necesară digestiei. Dacă, în urma unei operații sau proces inflamatoriu, acest organ este iremediabil lezat, bolnavului nu-i mai rămîn decît 36 de ore de trăit. Și dacă pentru inimă, plămîni și rinichi s-au găsit înlocuitori artificiali, oamenii de știință nu au reușit pînă acum să construiască vreun aparat care să reproducă procesele chimice, extrem de complexe, care se produc în ficat.

Cu toate acestea, medicii de la clinica Universității din Seattle (statul Washington — S.U.A.) au reușit recent să mențină în viață timp de 10 zile o bolnavă al cărei ficat încetase să funcționeze în urma unei operații abdominale.

Alături de bolnavă a fost culcat soțul ei (înlocuit după cinci zile de tatăl pacientei); arterele și venele acestuia au fost legate prin tuburi din masă plastică de cele ale bolnavei. Schimbul de substanțe și purificarea sîngelui femeii se făceau prin intermediul ficatului soțului (ulterior al tatălui), care aveau aceeași grupă sanguină. După 10 zile, ficatul bolnavei și-a restabilit funcțiile, și ea a fost salvată.

SFATURI PRACTICE

Geamurile devin mate pensîndu-le cu un amestec de bere blondă și un pumn de sare de bucătărie. O altă metodă este tamponarea geamului cu o pastă din cretă muiată în puțină apă. Cînd vrem să avem din nou geamuri transparente le spălăm cu apă fierbinte în care se pune puțină sodă.

Spălarea rochiilor în neofalină se face numai în aer liber, în locuri ferite de foc. Rochia, scuturată bine de praf, se spală fără să se frece ci doar prin apășare. După spălare se întinde pe un cearșaf, se rulează, după care se bate puțin pentru ca neofalina să fie absorbită în cearșaf. Rochiile sau materialul spălat în neofalină nu se calcă nici o dată în ziua cînd au fost spălate.

Ramele de bronz se lustruiesc frumos cu albuș de ou aplicat cu o pensulă moale sau cu un tampon. Se mai pot lustrui și cu zer de lapte.

Obiectele de piele ca: poșete, genți, geamantane, portofele etc., se curăță bine spălîndu-le cu o cîrpă muiată în apă caldă de 40—50 grade în care s-a turnat oțet (30 g la un litru de apă). Cînd obiectele sînt aproape uscate se freacă cu o cîrpă moale pînă la uscare completă. Obiectele de piele albă se curăță cu benzină, iar după aceea se freacă cu talc.

Petele de vin de pe fața de masă se scot, cînd sînt proaspete, punînd sub locul pătat un castron cu apă clocotită. Aburii scot pata. La nevoie se repetă procedeul. Petele se mai pot scoate presărîndu-le imediat cu sare după care se spală cu zeamă de lămîie sau sare de lămîie.

Concurs PROVERBE ȘI ZICĂTORI

Și acest al doilea concurs organizat de revista noastră s-a bucurat de atenția cititorilor. S-au primit sute de răspunsuri, unele mai bune, unele mai puțin bune iar altele foarte bune, din care, prin tragere la sorți, au fost aleși câștigătorii. Interesant de menționat este faptul că majoritatea concurenților a avut câte două răspunsuri exacte, trierea cea mai severă fiind efectuată mai ales de desenele nr. 3 și 5.

Să dăm întâietate în răspunsurile noastre unor cititori câștigători la precedentul concurs („Care sînt greșelile”), tovarășii Radu Barbu (Caragele-Buzău), Ioan Merdaru (Buciumeni-Tirgoviste) și Teodor Carța (Bicaz): Nu era nevoie să ne mulțumim pentru premiile obținute la primul concurs. Ele vi se cuveneau de drept. Din păcate, la acest al doilea concurs, nu veți avea ocazia să ne... mulțumiți (cu puțin, dar ați greșit). Poate în viitor la un al treilea concurs... Deocamdată vă mulțumim noi pentru urările transmise.

Rinduri frumoase am primit și de la tovarășul Agapie Rotaru (Tuzla) care însă își încheie scrisoarea cu afirmația că „aude cum îi bate... deșteptătorul”. Dacă v-ați fi înșelat numai cu atât, ați fi păstrat șanse pentru unul din celelalte premii. Dar ce ne facem cu răspunsurile 2, 3, 5 și 9!

Tovarășului I. N. Barbu (Gh. Doja-Slobozia) căruia îi mulțumim și pe această cale pentru o anterioară scrisoare în care ne-a dat prețioase sugestii în legătură cu alte asemenea concursuri îi răspundem că nu din cauză că a dat mai multe variante pentru fiecare desen nu figurează printre câștigătorii ci fiindcă nici una din cele patru variante trimise pentru desenul 5 nu se potrivește. Precizăm cu acest prilej și pentru alți concurenți că — fără a fi de acord cu sistemul răspunsului în mai multe variante dintre care măcar una să se nimerească — am luat în considerare răspunsurile bune atunci cînd toate variantele trimise pentru un desen aveau același sens. De asemenea, s-au considerat reușite și răspunsurile care, fără să le conțină pe unele din cele date mai jos ca exacte, au avut în locul lor variante regionale sau chiar alte zicături, cu același sens.

V-ați orientat foarte bine tovarășe Dumitru Stănescu (Cotmeana-Pitești) la desenul nr. 3 în legătură cu care ne-ați explicat mai pe larg de ce ați dat ca bun pînă la urmă un răspuns (cel just) și nu altul („Nu există pădure fără uscături”) pe care l-a preferat mare parte dintre concurenți. (De altfel la o privire mai atentă a desenului se observă că respectivul copac nici măcar nu este uscat.) Păcat că ați dat însă un răspuns eronat la un desen mai ușor. La primul. Probabil că încă nu erați... încălzit. Propunerea pe care ne-o faceți („Asemenea concursuri, pe diferite teme, să devină o tradiție a Albinei”) intră în vederile noastre.

Propuneri pentru noi concursuri ca și alte diferite sugestii, ne-au făcut numeroși cititori printre care: Miron Oană (Sebiș-Gurahonț) Uliana Cuc (Ceanu Mare-Turda), Gh. Șteblea (Vlădeni-Făgăraș), Virginia Prof (Drajna-Teleajen).

Multă bucurie ne-a făcut un caietel cu scoarțe albastre în care și-a trecut răspunsurile tovarășul Dumitru Apostoliceanu (Oporelu-Slatina), vechi cititor al Albinei. De ce a avut nevoie de un caietel? Pentru că la fiecare desen el a răspuns cu câte o poezioară. Știm că nu se va supăra pentru faptul că nu figurează printre câștigătorii pentru că ne-o spune chiar dînsul în încheierea caietelui:

Dacă credeți să sînt bune
Dați-le-n vileag la lume.
Dacă credeți că sînt rele
Nu mai țineți cont de ele.

„Vă rugăm să mai continuați a face cunoscute astfel de proverbe și zicături mai ales că unele nu au prea mare circulație prin părțile noastre” se spune în scrisoarea primită de la Emil Copăceanu, directorul căminului cultural din Șuncuiuș-Beiuș. Pentru urările de viață îndelungată trimise revistei noastre de către cititorii din Șuncuiuș, ca și de către Laurențiu Stroescu (Starchiojd-Teleajen), Vasile Pădurean (Fintinele-Fălticeni) și mulți alții — vă rămînem îndatorați. Ținînd cont și de dorințele dumneavoastră, sperăm să vă întâlnim printre participanții la un nou concurs.

Și acum să trecem în sfîrșit la

REZULTATELE CONCURSULUI

CELE ZECE RĂSPUNSURI CORECTE

1. Unde dai și unde crapă.
2. Buturuga mică răstoarnă carul mare.
3. Nu vede pădurea din cauza copacilor.
4. Omul gospodar își face vara sanie și iarna car.
5. Seamănă ca două picături de apă.
6. Pică pară mălăiață în gura lui Nătăfleață.
7. Cine s-a ars cu ciorbă suflă și în iaurt.
8. Așchia nu sare departe de trunchi.
9. Nu tot ce zboară se mănîncă.
10. Încearcă marea cu degetul.

PREMIILE

PREMIUL I (un ceas deșteptător) a fost câștigat de **ELENA COVATARU** (Rădășeni-Fălticeni), **PREMIUL II** (un stilou), **PETRU IUGA** (Căpâlnaș-Lipova), **PREMIUL III** (cite un album pentru fotografii) **IOAN ȘADURSCHI** (G. Enescu-Dorohoi) și **ANA ANDREICA** (Vișeu de sus — Vișeu). Obiectele vor fi trimise prin poștă.

Au mai răspuns corect la toate desenele: **Petru Sandovici** (Dolhești Mari-Fălticeni), **Constantin Grădinaru** (Coțușca-Săveni), **Pavel Bercea** (Căprioara-Lipova), **Vasile Monoranu** (Rădășeni-Fălticeni), **Nicolai Ceredarec** (Suceava) **Ion Ioniță** (Vatra Dornei).

REȘORTIERIE RE BUCUREȘTI

Str. Spătaru Pre-
da Nr. 3, Raionul
N. Bălcescu, tel.
23.22.10, produc și
livrează un bogat
sortiment de blănuri
artificiale, ușoare,
călduroase, elegan-
te, de calitate supe-
rioară, realizate din
fibre de relon, me-
lană, leakril, dolan
și mohair.

Un mantou din a-
ceste blănuri satis-
face toate exigen-
țele de modă și ele-
ganță.

INCHEIND asigurări facultative de accidente dați dovadă de prevedere.

Asigurările de accidente încheiate la ADAS constituie o măsură utilă în orice împrejurare: la locul de muncă, călătorie, la domiciliu, la practicarea sporturilor etc.

Asigurarea de accidente se poate încheia pentru sume asigurate fixe sau, la cererea asiguraților, și pentru sume mai mari, obținîndu-se sumele asigurate în cazurile prevăzute în regulamentul de asigurare.

Pentru o asigurare de accidente cu sume asigurate de 10 000 de lei, respectiv 5 000 de lei, pe durata de 3 sau 6 luni, în funcție de profesie, prima de asigurare este de numai 12 lei.

Pentru informații suplimentare și încheierea de asigurări, adresați-vă agenților de asigurare, responsabililor cu munca ADAS sau direct inspectoratelor ADAS.

LOZ PLIC

Concediul dumneavoastră de odihnă... poate fi și mai plăcut încercîndu-vă șansa la Loz în plic. Printre cei care s-au convins în ultimul timp de acest lucru se găsesc muncitorul Pavel Cojocaru de la uzina de tablă din Galați, aflat în concediu la Govora, și ajutorul de miner Costică Stereș din regiunea Bacău, aflat în concediu la Palanca. Jucînd la Loz în plic ei au avut bucuria de a obține fiecare lozul cel mare de cite 20 000 lei. Firește, după încasarea premiilor de cite 20 000 lei concediul a devenit și mai plăcut.

La Loz în plic puteți obține câștiguri în bani de cite 20 000 lei, 10 000 lei, 5 000 lei, 2 000 lei, 1 000 lei și altele precum și câștiguri în autoturisme de diferite mărci și capacități — Renault 10 major Moskvici 408, Wartburg 312/1, Wartburg Lux, Wartburg Standard, Fiat 850, Trabant 601 — precum și diferite obiecte ca: motocicletă, televizor, frigider, aparat radio ș.a. Autoturismele și celelalte premii în bani sau obiecte se eliberează imediat la prezentarea lozului.

Oriunde vă aflați, jucați la Loz în plic

În documentare

Sabin Benini, casier contabil la Cooperativa de credit „Victoria” din comuna Tășnad-Carei, a fost văzut într-o vreme bătând ulițele satului. Era în documentare.

— Măi Petrică, ce s-ar întâmpla dacă ți-ar arde ție șura?

— Păcatele mele, dar de ce să-mi ardă?

— Ei, zic și eu așa! Dar dacă, ce-ai face?

— Mi-aș repara-o.

— Și atunci ai veni la mine, ai face o cerere ca să iei niște bani pe credit. Și cam cât ți-ar trebui?

— Păi! Dar stai că doar nu arde nicăieri!

— Eu discut cu tine chestii serioase și tu te-ai poticnit la un fleac. Cam cât ți-ar trebui ca s-o repara?

— Știu și eu... Vr-un miar.

Și Benini a plecat mai departe.

— Aurică, să fie cu noroc ce am auzit. E adevărat că-ți măriți fata?

— Vezi de treabă, omule, că are de-abia doișpe' ani!

— Și? Ai de gând s-o lași fată bătrână? N-o s-o măriți odată și-odată?

— Sigur c-o s-o mărit.

— Și-o s-o dai după un frunțuș. Și-o să faci masă mare, cu lăutari care să cînte toată noaptea...

— E... Să mă văd eu acolo!

— Lasă c-o să te vezi, și-o să intri la cheltuială.

— Am eu niște bani puși deoparte.

— Și nu ți-ar mai trebui să imprumuți de la cooperativă, ca să rotunjești suma?

— Două-trei mii acolo n-o să-mi strice. Bineînțeles, cînd o fi cazul.

Plecînd, Benini a oprit pe uliță un trecător.

— Bine nea Georgică, te văd om serios și umbli pe jos. De ce nu-ți iei și tu o bicicletă?

— Bicicletă? ! Eu, la 70 de ani și la reumatismul meu...

— Aha, ai reumatism. Minunat! Comprese termogene îți trebuie, și cit mai multe ca să ai și la iarnă.

— Ce părere ai, o să mă apuc acum să bag banii în comprese?

— Lasă că vii la cooperativă la mine, faci un împrumut de cinci sute de lei și te umpli de comprese.

Plin de atenție, Benini a procedat la fel și cu alți consăteni ai săi. E drept că n-aveau aceștia nevoie de bani, în schimb avea el. Și, grijuliu cum era, n-a mai așteptat ca oamenii să vină cu niscaiva cereri, le-a ticluit el, și a încasat și banii.

A fost, cum s-ar spune, o documentare fructuoasă. Un singur lucru a uitat Benini să se intereseze: cit prevede codul penal pentru asemenea matrapzlicuri.

ANDREMIR

„EXPLICAREA” VISELOR

Apă de visezi, la bufet vei bea vin „Specialitatea casei”

Surcele de visezi, țigări „Carpați” vei fuma.

Sardele visînd, cu autobuzul D.R.T.A. vei merge.

Oase de vei visa, puii C.A.P.-ului îi vei întîlni.

Salată de vei visa, brigadierul la el te va chema.

Zebră de vei visa, controlul gestiunii vei avea.

O carte de vei citi în vis, la bibliotecă vei găsi închis.

Ceas nou de visezi, un cocoș îți vei cumpăra.

Scrum de vei visa, friptură-ți va găti nevasta.

V. D. POPA

DE SEZON

— Dacă întreabă brigadierul de mine, spune-i că am o pană de cauciuc...

— De ce aleargă așa ca opărit?!

— N-a avut de lucru și a băut o bere

GRONSKI

URSUL CURIER

Apelînd pe la amici,
Bietul urs găsi serviciu...
Cum a fost, e greu să spun.
Căci nu vreau să indispun
Pe acei ce fără fier,
L-au numit pe Moș Martin într-un post de curier.

De prea multă alergătură, ursul mare și frumos,
Ajunsese, să mă credeți: numai piele, numai os...
Dar spre fericirea lui, auzi dintr-un ecou
Acest lucru, atunci nou,
Că-n pădure la birou,
Cum s-ar spune pe un post, ca să zicem la ședere,
Unii-avut-au îndrăzneala pînă-acolo să prefere
Pe-un iepuran junior,
Cel mai lute de picior

— Vai de mine, mi-o făcură!
A zis ursul dintr-o dată cu minie și cu ură.
— Deci să treacă iepurașul, așa cum vedeți că cer
Pe-al meu post de curier,
Iară eu, că-i omeneste,
Sus acolo la birou, fiindcă mi se potrivește,
Avînd net prioritate
C-am mai multă greutate...
Sigur numai la „Litigii”, după drept și după lege
S-ar putea incurcătura repede să se deslege,
Deci la ziua sorocită, bietul urs la judecată
C-o petiție cam mare s-a și prezentat îndată.
Unde-erău judecători
Chiar doi lei cam bătrîni

Prin suspine ursul nostru povesti de-a fir a păr
Respectînd, pe cit se poate, numai purul adevăr.
Atunci usul dintre lei, cu o voce ca de bas,
Se lăsă deodată-n glas
Și rosti solemn pe nas:
— Eu nu știu cine ești tu, dar de-ar fi să mă refer
Că ocupi acum pe schemă un post chiar de curier,
După drept și după faptă, nu ești urs, să ție aminte
Ci un iepure sadea, și-o spun eu ca președinte,
După cum, el iepurașul, fără să-ți țin un discurs
Stînd acolo la birou, nu e iepure ci urs...
Deci respîngem acțiunea neavînd nici un temel
Și păstrînd un obicei.
Noi îți dăm cuvîntul iarăși ca să spui încă ce vrei...

Ce mai vreau, vă spun îndată:
Mă supun la judecată
Că nu am altă scăpare...
Și mai fac o constatare.
Căci privînd mai de aproape ale voastre urechi marl,
Nici voi doi nu sînteți lei, ci mai lute doi măgari.
Doi măgari adevărați
Mofturoși și îngîmțați
Ce prin întriği și tupeu
Au trecut pe post de leu.

N. BRĂDIȘTEANU

ecourile satirei

Sab semnătura vicepreședintelui sfatului popular al raionului Strehaia, Nicolae Stochină, ni se răspunde în legătură cu materialul „Urmasii”, apărut în nr. 1012 al revistei, tratînd despre o serie de bibliotecari din raion ce nu muncă, în schimb umflau cifrele pe care le comunicau pentru diferite situații.

„Materialul dvs a exprimat realitatea și ne-a ajutat în activitatea noastră, fapt pentru care vă mulțumim (...) S-au luat măsurile corespunzătoare. Astfel bibliotecarele Udrescu Valeria din comuna Dumbrava, Sofican Pia (Florești) și Pegulescu Latona (Timna) au fost sancționate — pentru dezinformare și pentru activitate limitată — cu mustrare scrisă cu avertisment. Măceluică Ștefan — bibliotecar în comuna Stîngăceaua — a fost scos din muncă.”

Deci, după cite se pare, în raionul Strehaia, baronul Münchhausen nu va mai avea urmași.

În foiletonul „Extraordinara descoperire din anul 3452” publicat în „Albina” din 8 iunie, se arată că încăperile din subsolul casei raionale de cultură Bistrița erau folosite de ani de zile drept depozite de zarzavat. Sfatul popular raional ne-a răspuns că s-au luat măsuri pentru rezolvarea doleanțelor localnicilor care pe de o parte erau privați din acest motiv de anumite activități de

club, iar pe de altă parte, de cite ori treceau prin preajma casei de cultură, se atenta la simțul lor olfactiv cu felurite mirosuri tari de legume mai mult sau mai puțin putrezite. Astfel, „O.R.V.L.F.-ul a eliberat întreg subsolul casei raionale. În prezent se lucrează pentru amenajarea încăperilor respective în vederea instalării în ele a cluburilor...”

Această situație neplăcută și chiar rău mirositoare, a cărei îndreptare se târăgăna de ani de zile, și-a găsit în sfîrșit o rezolvare lată deci că, cel puțin la propriu, nu s-ar mai putea spune că e ceva... putred la casa de cultură din Bistrița.

Așteptăm răspuns de la sfatul popular Cuza Vodă, I.C.H.V. Buzău, sfatul popular Babadag, dar nu pînă în anul... 3452.

Citiți în pag. a 7-a

Rezultatele concursului
„PROVERBE și ZICĂTORI”